

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020 - 5425
Den 10. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 13 til L 229, forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om skove, dyrevelfærdsloven, lov om mark- og vejfred og færdselsloven (Adgang til at etablere naturnationalparker og obligatorisk digital kommunikation m.v.), stillet den 29. april 2021 fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 13 til L 229

”Vil ministeren redegøre udtømmende for de regler om dyrevelfærd, der vil gælde i naturnationalparkerne, herunder om der gives dispensationer fra dyrevelfærdsloven og hvilke? Og vil ministeren begrunde de eventuelle dispensationer, der er eller påtænkes givet?”

Svar

Jeg har anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har indhentet bidrag fra Fødevarestyrelsen, der kan oplyse følgende:

”Fødevarestyrelsen kan oplyse, at dyrevelfærdsloven som udgangspunkt gælder uden undtagelse for dyr i naturnationalparker. Specielt kan nævnes § 2 i dyrevelfærdsloven, hvoraf fremgår, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Denne helt grundlæggende bestemmelse er der efter lovforslaget ikke mulighed for at dispensere fra. Det samme gælder eksempelvis dyrevelfærdslovens § 18, hvoraf det bl.a. fremgår, at dyr skal sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov. Endvidere gælder reglerne i bekendtgørelse om dyrevelfærds-mæssige mindstekrav til hold af heste for ethvert hestehold, herunder heste i naturnationalparker.

I lovforslaget skabes der udelukkende hjemmel til, at der i naturnationalparker på visse betingelser kan dispenseres fra dyrevelfærdslovens § 3 om bl.a. husning, fodring, vanding, og § 9, stk. 1 og 2, som omhandler tilsyn, herunder hyppigheden af tilsyn med de enkelte dyr. Endvidere er der mulighed for at dispensere fra bekendtgørelsen om heste. Det vil bl.a. være relevant for så vidt angår kravet i § 23, stk. 1, om dagligt tilsyn. Hermed vil der være ensartede krav til tilsynet med heste og andre udsatte dyrearter.

Begrundelsen for at kunne dispensere fra dyrevelfærdslovens § 3 og § 9, stk. 1 og 2, er at give mulighed for, at de udsatte dyr i en naturnationalpark kan indgå i naturen på mere naturlige præmisser og med mindre indblanding fra mennesker.

Den foreslåede dispensationsbestemmelse giver således mulighed for, at der kan føres tilsyn med de udsatte dyr på bestandsniveau fremfor på individniveau. Det skal dog ske således, at tilsynet stadig sikrer, at dyr, der er syge eller tilskadekomne opdages tids nok til, at de aflives uden unødigt ophold, hvis det vil være uforsvarligt at lade dyret leve uden passende behandling eller pleje.

En eventuel dispensation gives til bestemte dyrehold, der udsættes i en naturnationalpark, og der vil i den forbindelse blive stillet betingelser og vilkår. Disse vil bl.a. omfatte krav til arealets beskaffenhed, hvilke dyr der må udsættes i naturnationalparken, tilsyn og regulering af bestanden af de udsatte dyr og deres afkom. Vurderingen af, hvilke specifikke vilkår der skal stilles, vil ske på baggrund af den konkrete ansøgning og forvaltningsplan.

Da lovforslaget ikke er vedtaget, er der endnu ikke givet sådanne dispensationer.”

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum